

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DEL SANTO PADRE FRANCESCO

IN SVEZIA

(31 OTTOBRE - 1 NOVEMBRE 2016)

**Podróż apostolska Papieża Franciszka
do Szwecji**

Homilia podczas Mszy św.

Malmö Stadion Swedbank, 1 listopada 2016

[Multimedia]

Wraz z całym Kościołem obchodzimy dziś uroczystość Wszystkich Świętych. Wspominamy w ten sposób nie tylko tych, którzy zostali ogłoszeni świętymi na przestrzeni dziejów, ale także wielu naszych braci, którzy przeżyli swoje życie chrześcijańskie w pełni wiary i miłości, poprzez egzystencję prostą i ukrytą. Z pewnością jest wśród nich wielu naszych krewnych, przyjaciół i znajomych.

Obchodzimy zatem święto świętości. Tej świętości, która czasami nie przejawia się w wielkich dziełach lub nadzwyczajnych sukcesach, ale która potrafi żyć wiernie i na co dzień wymaganiami wpływającymi z chrztu. Świętości opartej na miłości Boga i braci. Miłości wiernej do tego stopnia, by zapomnieć o sobie i całkowicie oddać się innym, jak życie tych matek i ojców, którzy poświęcają się dla swoich rodzin, potrafiąc chętnie rezygnować, choć nie zawsze to łatwe, z wielu rzeczy, z tyłu projektów czy osobistych planów.

Jeśli istnieje jednak coś charakteryzującego świętych, to jest to ich prawdziwe *szczęście*. Odkryli

oni tajemnicę prawdziwego szczęścia, które przebywa w głębi duszy i ma swoje źródło w miłości Boga. Dlatego święci są nazywani błogosławionymi. Błogosławieństwa są ich drogą, ich celem, ich ojczyzną. Błogosławieństwa są *drogą* życia, którą wskazuje nam Pan, abyśmy mogli pójść w Jego ślady. W dzisiejszej Ewangelii słyszeliśmy, jak Jezus głosił je przed wielkim tłumem na górze w pobliżu Morza Galilejskiego.

Błogosławieństwa kreślą sylwetkę Chrystusa, a w konsekwencji także chrześcijanina. Chciałbym wśród nich podkreślić jedno: „*Błogosławieni cisi*”. Jezus mówi o sobie: „Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem” (Mt 11,29). To Jego portret duchowy, który ukazuje nam bogactwo Jego miłości. Łagodność jest sposobem bycia i życia, który przybliży nas do Jezusa i sprawia, że jesteśmy zjednoczeni między sobą. Sprawia, że odkładamy na bok wszystko, co nas dzieli i przeciwstawia nas sobie, a szukamy nieustannie nowych sposobów, by iść naprzód drogą jedności, podobnie jak to czynili synowie i córki tej ziemi, wśród nich niedawno kanonizowana święta Maria Elżbieta Hesselblad i święta Brygida, Brigitta Vadstena, współpatronka Europy. Modliły się one i pracowały, by zacieśnić więzi jedności i komunii między chrześcijanami. Bardzo wymownym znakiem jest to, że właśnie tutaj, w ich ojczyźnie, charakteryzującej się współistnieniem bardzo zróżnicowanej ludności, wspólnie upamiętniamy pięćsetną rocznicę Reformacji. Święci osiągają zmiany dzięki łagodności serca. Poprzez nią rozumiemy wspaniałość Boga i szczerze Go adorujemy. Jest to także postawa osób, które nie mają nic do stracenia, gdyż ich jedynym bogactwem jest Bóg.

Błogosławieństwa są w pewien sposób *dowodem tożsamości* chrześcijanina, który określa go mianem ucznia Jezusa. Jesteśmy powołani, by być błogosławionymi, uczniami Jezusa, zmagając się z cierpieniami i troskami naszego czasu w duchu i z miłością Jezusa. W tym sensie możemy wskazać nowe sytuacje, aby je przeżywać w odnowionym i zawsze aktualnym duchu:

- błogosławieni, którzy z wiarą znoszą cierpienia, jakie zadają im inni, i z serca przebaczą;
- błogosławieni, którzy patrzą w oczy odrzuconym i usuniętym na margines, okazując im bliskość;
- błogosławieni, którzy rozpoznają Boga w każdym człowieku i walczą o to, aby i inni to odkryli;
- błogosławieni, którzy chronią i dbają o wspólny dom; błogosławieni, którzy rezygnują ze swojego dobrobytu dla dobra innych; błogosławieni, którzy modlą się i pracują na rzecz pełnej jedności chrześcijan... Wszyscy oni są nosicielami miłosierdzia i czułości Boga, i na pewno otrzymają od Niego zasłużoną nagrodę.

Drodzy bracia i siostry, powołanie do świętości skierowane jest do wszystkich i trzeba je przyjmować od Pana w duchu wiary. Święci poprzez swoje życie i swoje wstawiennictwo dodają nam otuchy, a my potrzebujemy siebie nawzajem, aby stać się świętymi. Niech nam pomagają, abyśmy stawali się świętymi! Prośmy razem o łaskę przyjęcia z radością tego powołania i wspólnej pracy na rzecz jego wypełnienia. Naszej niebieskiej Matce, Królowej Wszystkich Świętych powierzamy nasze intencje i dialog w poszukiwaniu pełnej komunii wszystkich chrześcijan, abyśmy byli pobłogosławieni w naszych wysiłkach i osiągnęli świętość w jedności.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana